

Τα μικρά της ζωής μας

/ [Γενικά](#)

Φωτό:madata.gr

Όπως αναζητούμε καθημερινά την τροφή μας, ας αναζητήσουμε και τη χαρά μας. Υπάρχουν άνθρωποι τόσο πρόσκαιροι, που είναι ικανοί να σας χαμογελάσουν, ακόμα και τη στιγμή που βγαίνουν από το... οδοντιατρείο! Τόσο ευδιάθετοι! Άλλοι όμως, που ο Θεός τους έδωσε απλόχερα όλα τα καλά, είναι από άκεφοι έως αμίλητοι, έτσι που αναρωτιέται κανείς: Μα τι του λείπει, τέλος πάντων, αυτού του ανθρώπου; Απλά δεν σκέπτεται να αντιδράσει στην πλήξη και την ανία που διαβρώνουν ύπουλα τη χαρά εκείνων που τα έχουν όλα. Ίσως και δεν μετρούν σωστά τη διαφορά ανάμεσα στο «σοβαρός» και το «σκυθρωπός», το «ολιγόλογος» και το «αμίλητος».

Υπάρχουν βέβαια και περιστάσεις στις οποίες η καρδιά μας είναι περίλυπη, που η υπομονή μας δοκιμάζεται ως τα όριά της, που τα προβλήματα υψώνονται δάσος μπροστά μας, από μικρά έως αξεπέραστα. Ποιος να μιλήσει τότε για χαρά; Όμως τον άλλο καιρό είναι κρίμα να μη νοιαζόμαστε να χαρίσουμε στους άλλους χαρά, αλλά και να την κατακτήσουμε για τον εαυτό μας. Ακόμα και να την αγοράσουμε, φυσικά μέσα στα όρια της ευπρεπείας. Αν μου αρέσει ένα λουλούδι, αν με ευχαριστεί ένα βιβλίο, γιατί να μην το αποκτήσω αμέσως, αντί να περιμένω να θυμηθεί κάποιος να μου το χαρίσει; Αισιοδοξία λοιπόν το ζητούμενο.

Κι αν συννέφιασε ο ουρανός της ζωής μας, αν θρασομανάει ο άνεμος, θα καταλαγιάσει κάποια στιγμή, δεν θα μας αφήσει ο ήλιος, δεν θα μας εγκαταλείψει ο Θεός.

Άλλοι ξέχασαν να τραγουδάνε, άλλοι ξέχασαν να χαμογελούν. Κι όμως, κάπου η ζωή έχει κρύψει χαρές για όλους μας. Ας ψάχνουμε με σπουδή και επιμέλεια να τις βρούμε καθημερινά.

«Ζητείτε και ευρήσετε».

Πηγή: Κλειώ-Σταυρούλα ΚΟΥΡΑΣΗ, «ΚΟΣΜΟΣ της ΕΛΛΗΝΙΔΟΣ», Σεπτέμβριος-Οκτώβριος 2013-agiabarbarapatras.blogspot.gr